Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (osmi senat)

z dne 4. marca 2021 *

„Pritožba – Ekonomska in monetarna unija – Bančna unija – Sanacija ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij – Enotni mehanizem za reševanje kreditnih institucij in nekaterih investicijskih podjetij (EMR) – Postopek reševanja – Sprejetje sheme za reševanje družbe Banco Popular Español SA – Uredba (EU) št. 806/2014 – Člen 24 – Instrument prodaje poslovanja – Člen 21 – Odpis in konverzija kapitalskih instrumentov – Instrumenti dodatnega kapitala – Ničnostna tožba – Razglasitev delne ničnosti – Neločljivost – Nedopustnost“

V zadevi C-947/19 P,

zaradi pritožbe na podlagi člena 56 Statuta Sodišča Evropske unije, vložene 23. decembra 2019,

Carmen Liaño Reig, stanujoča v Alcobendasu (Španija), ki jo zastopa F. López Antón, abogado,

pritožnica,

druga stranka v postopku je

Enotni odbor za reševanje (EOR), ki ga zastopajo A. Valavanidou, S. Branca in J. King, agentke, skupaj z B. Meyringom in T. Klupschem, Rechtsanwälte, ter F. B. Fernándezom de Trocónizom Roblesom, abogado,

tožena stranka na prvi stopnji,

SODIŠČE (osmi senat),

v sestavi N. Wahl (poročevalec), predsednik senata, F. Biltgen in J. Passer, sodnika,

generalna pravobranilka: J. Kokott,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalne pravobranilke, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

* Jezik postopka: španščina.

Sodbo

1 Carmen Liaño Reig s pritožbo predlaga razveljavitev sklepa Splošnega sodišča Evropske unije z dne 24. oktobra 2019, Liaño Reig/EOR (T-557/17, neobjavljen, EU:T:2019:771; v nadaljevanju: izpodbijani sklep), s katerim je navedeno sodišče zavrnilo njeno tožbo za, prvič, razglasitev ničnosti člena 6(1)(d) Sklepa Enotnega odbora za reševanje (EOR) SRB/EES/2017/08 z dne 7. junija 2017 o shemi za reševanje družbe Banco Popular Español SA (v nadaljevanju: Banco Popular) v delu, v katerem se s to določbo določa konverzija instrumentov dodatnega kapitala, označenih z *International Securities Identification Number* (mednarodna identifikacijska številka vrednostnega papirja, ISIN) XS 0550098569, v nove delnice družbe Banco Popular (v nadaljevanju: sklep o reševanju), začasnega vrednotenja, ki ga je opravil neodvisni strokovnjak, in začasnega vrednotenja, ki ga je opravil EOR, in drugič, za nadomestilo po razglasitvi ničnosti, ki se tako predlaga, zaradi izgube, ki naj bi nastala zaradi te konverzije.

Pravni okvir

Uredba (EU) št. 806/2014

2 Člen 3(1), točke 30, 40, 44, 47 in 51, Uredbe (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL 2014, L 225, str. 1) določa:

„V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

[…]

30. ‚instrument prodaje poslovanja‘ pomeni mehanizem, s katerim organ za reševanje izvede prenos lastniških instrumentov, ki jih je izdala institucija v postopku reševanja, ali sredstev, pravic ali obveznosti institucije v postopku reševanja na kupca, ki ni premostitvena institucija, v skladu s členom 24;

[…]

40. ‚kapital‘ pomeni kapital, kot je opredeljen v členu 4(1)(118) Uredbe (EU) št. 575/2013 [Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL 2013, L 176, str. 1, in popravka v UL 2013, L 208, str. 68, in UL 2013, L 321, str. 6)];

[…]

44. ‚pooblastila za odpis in konverzijo‘ pomeni pooblastila iz člena 21;

[…]

47. ‚instrumenti dodatnega kapitala‘ pomeni kapitalske instrumente ali podrejena posojila, ki izpolnjujejo pogoje iz člena 63 Uredbe [št. 575/2013];

[…]

51. ‚zadevni kapitalski instrumenti‘ pomeni instrumente dodatnega temeljnega kapitala ali dodatnega kapitala“.

3 Člen 15(1)(a), (b), (f) in (g) Uredbe št. 806/2014 določa:

„1. Pri ukrepanju v okviru postopka reševanja iz člena 18 odbor, Svet [Evropske unije], [Evropska komisija] in, kadar je to ustrezno, nacionalni odbori za reševanje, sprejmejo vse primerne ukrepe za zagotavljanje, da se ukrep za reševanje sprejme v skladu z naslednjimi načeli:

(a) delničarji institucije v postopku reševanja prevzamejo prve izgube;

(b) po delničarjih institucije v postopku reševanja prevzamejo izgube upniki, in sicer glede na prednost njihovih terjatev v skladu s členom 17, razen če je v tej uredbi izrecno določeno drugače;

[…]

(f) razen če ta uredba določa drugače, se upniki istega razreda obravnavajo enakovredno;

(g) noben upnik ne utrpi večjih izgub, kot bi jih, če bi prišlo do prenehanja subjekta iz člena 2 po običajnem insolvenčnem postopku v skladu z zaščitnimi ukrepi iz člena 29“.

4 Člen 17 te uredbe, naslovljen „Prednostni vrstni red terjatev“, določa:

„1. Pri uporabi instrumenta za reševanje s sredstvi upnikov za subjekt iz člena 2 te uredbe in brez poseganja v obveznosti, ki so izključene iz instrumenta za reševanje s sredstvi upnikov na podlagi člena 27(3) te uredbe, odbor, Komisija ali po potrebi nacionalni organi za reševanje odločajo o izvajanju pooblastil za odpis in konverzijo, vključno z morebitno uporabo člena 27(5) te uredbe, nacionalni organi za reševanje pa ta pooblastila izvajajo v skladu s členoma 47 in 48 Direktive 2014/59/EU [Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL 2017, L 173, str. 190)] in po obratnem prednostnem vrstnem redu terjatev, kot določa njihovo nacionalno pravo, vključno z določbami, ki prenašajo člen 108 navedene direktive.

2. Sodelujoče države članice Komisijo in odboru obvestijo o razvrstitvi terjatev zoper subjekte iz člena 2 v nacionalnih insolvenčnih postopkih 1. julij vsakega leta ali nemudoma, ko pride do spremembe razvrstitve.

Kadar se uporabi instrument za reševanje s sredstvi upnikov, se pod pogoji iz člena 79 uporabi zadevni sistem jamstva za vloge.“

5 Člen 21(1), (7), (10) in (11) navedene uredbe določa:

„1. Odbor uporabi pooblastilo za odpis ali konverzijo zadevnih kapitalskih instrumentov v skladu s postopkom iz člena 18 v zvezi s subjekti in skupinami iz člena 7(2) ter subjekti in skupinami iz člena 7(4)(b) in (5), kadar so izpolnjeni pogoji za uporabo teh odstavkov, samo kadar na izvršni seji po prejemu sporočila v skladu z drugim pododstavkom ali na lastno pobudo oceni, da je izpolnjen eden ali več od naslednjih pogojev:

(a) pred sprejemom kakršnega koli ukrepa za reševanje je bilo ugotovljeno, da so izpolnjeni pogoji za reševanje, določeni v členih 16 in 18;

(b) subjekt ne bo več dolgo uspešno posloval, če se zadevni kapitalski instrumenti ne odpišejo ali konvertirajo v lastniški kapital;

(c) v primeru zadevnih kapitalskih instrumentov, ki jih je izdala podrejena družba, in kadar so ti zadevni kapitalski instrumenti priznani za namene izpolnjevanja kapitalskih zahtev na individualni in konsolidirani osnovi, skupina – če se v zvezi s temi instrumenti ne uporabi pooblastilo za odpis ali konverzijo – ne bo več poslovala uspešno;

(d) v primeru zadevnih kapitalskih instrumentov, izdanih na ravni nadrejene družbe, in kadar so ti zadevni kapitalski instrumenti priznani za namene izpolnjevanja kapitalskih zahtev na individualni osnovi na ravni nadrejene družbe ali na konsolidirani osnovi, skupina – razen če se v zvezi s temi instrumenti izvaja pooblastilo za odpis ali konverzijo – ne bo več poslovala uspešno;

(e) subjekt ali skupina potrebuje izredno javno finančno podporo, razen v okoliščinah iz točke (d)(iii) člena 18(4).

[Evropska centralna banka (ECB)] po posvetovanju z odborom opravi oceno pogojev iz točk (a), (c) in (d) prvega pododstavka. Tudi odbor lahko na svoji izvršni seji opravi to oceno.

[…]

7. Če je izpolnjen eden ali več pogojev iz odstavka 1, odbor na podlagi postopka iz člena 18 določi, ali je treba pooblastila za odpis ali konverzijo zadevnih kapitalskih instrumentov izvajati posamezno ali v skladu s postopkom iz člena 18 v kombinaciji z ukrepom za reševanje.

[…]

10. Odbor zagotovi, da nacionalni organi za reševanje izvajajo pooblastila za odpis ali konverzijo brez odlašanja, v skladu s prednostnim razporedom terjatev na podlagi člena 17 in na način, ki privede do naslednjih rezultatov:

(a) najprej se sorazmerno z izgubami in do njihove zmogljivosti zmanjšajo postavke navadnega lastniškega temeljnega kapitala;

(b) glavnica instrumentov dodatnega temeljnega kapitala se v obsegu, ki je potreben za dosego ciljev reševanja iz člena 14, ali do zmogljivosti zadevnih kapitalskih instrumentov odpiše ali konvertira v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala ali oboje, kar je nižje;

(c) glavnica instrumentov dodatnega kapitala se v obsegu, ki je potreben za dosego ciljev reševanja iz člena 14, ali do zmogljivosti zadevnih kapitalskih instrumentov odpiše ali konvertira v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala ali oboje, kar je nižje;

11. Nacionalni organi za reševanje izvršujejo navodila odbora ter izvedejo odpis ali konverzijo zadevnih kapitalskih instrumentov v skladu s členom 29.“

6 Člen 22(1) Uredbe št. 806/2014 določa:

„Kadar se odbor odloči, da za subjekt ali skupino iz člena 7(2) ali za subjekt ali skupino iz člena 7(4)(b) in (5) – če so izpolnjeni pogoji za uporabo navedenih odstavkov – uporabi instrument za reševanje, in bi ta ukrep za reševanje povzročil, da bi izgube krili upniki ali da bi se njihove terjatve konvertirale, odbor naroči nacionalnim organom za reševanje, naj pooblastila za odpis in konverzijo zadevnih kapitalskih instrumentov v skladu s členom 21 izvajajo neposredno pred uporabo instrumenta za reševanje ali skupaj z njegovo uporabo.“

7 Člen 24 te uredbe določa:

„1. V shemi za reševanje instrument prodaje poslovanja pomeni, da se na kupca, ki ni premostitvena institucija, prenesejo:

(a) lastniški instrumenti, ki jih je izdala institucija v postopku reševanja, ali

(b) vsa ali katera koli sredstva, pravice ali obveznosti institucije v postopku reševanja.

2. Glede instrumenta prodaje poslovanja je v shemi za reševanje določeno naslednje:

(a) instrumenti, sredstva, pravice in obveznosti, ki jih nacionalni organ za reševanje prenese v skladu s členom 38(1) in (7) do (11) Direktive [2014/59];

(b) tržni pogoji, ob upoštevanju okoliščin ter stroškov in izdatkov, ki nastanejo v postopku reševanja, na podlagi katerih nacionalni organ za reševanje izvede prenos v skladu s členom 38(2), (3) in (4) Direktive [2014/59];

(c) ali lahko nacionalni organ za reševanje v skladu s členom 38(5) in (6) Direktive [2014/59] pooblastila za prenos izvaja več kot enkrat;

(d) ureditev nacionalnega organa za reševanje glede trženja navedenega subjekta ali navedenih instrumentov, sredstev, pravic in obveznosti v skladu s členom 39(1) in (2) Direktive [2014/59];

(e) ali bi nacionalni organ za reševanje s tem, ko bi upošteval zahteve glede trženja, lahko ogrozil cilje reševanja v skladu z odstavkom 3 tega člena.

3. Odbor uporablja instrument prodaje poslovanja brez izpolnjevanja zahtev glede trženja iz točke (e) odstavka 2, če ugotovi, da bi izpolnjevanje teh zahtev verjetno ogrozilo enega ali več ciljev reševanja, in zlasti kadar so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) odbor meni, da obstaja resna grožnja za finančno stabilnost, ki izhaja iz propada ali verjetnega propada institucije v postopku reševanja ali se zaradi njega še stopnjuje, ter

(b) odbor meni, da bi izpolnjevanje teh zahtev verjetno ogrozilo učinkovitost instrumenta prodaje poslovanja pri odpravljanju te grožnje ali doseganju cilja reševanja iz točke (b) člena 14(2).“

Uredba št. 575/2013

8 V členu 4(1), točka 118, Uredbe št. 575/2013 je pojem „kapital“ opredeljen kot „vsota temeljnega in dodatnega kapitala“.

9 Člen 63(n) te uredbe v različici, ki je veljala na dan sprejetja sklepa o reševanju, določa:

„Kapitalski instrumenti in podrejeni dolgovi štejejo za instrumente dodatnega kapitala, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

[…]

(n) kadar instrumenti niso izdani neposredno s strani institucije ali neposredno ne prejme podrejenih dolgov, kot je ustrezno, morata biti izpolnjena oba naslednja pogoja:
   (i) instrumenti so izdani ali podrejeni dolgovi so prejeti, kot je ustrezno, preko subjekta vključenega v konsolidacijo v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 1,

(ii) prihodki so takoj in brez omejitev razpoložljivi instituciji v obliki, ki izpolnjuje pogoje iz tega odstavka.“

Dejansko stanje

10 Dejansko stanje spora je povzeto v točkah od 1 do 11 izpodbijanega sklepa:

„1 Tožeča stranka, […] Liaño Reig, je bila imetnica bona v nominalni vrednosti 50.000 EUR, označenega z [ISIN] XS 0550098569, ki ga je družba BPE Financiaciones, SA izdala pred sprejetjem sheme za reševanje družbe [Banco Popular].

2 [EOR] je 7. junija 2017 na podlagi [Uredbe št. 806/2014] sprejel sklep [o reševanju].

3 Pred sprejetjem sklepa o reševanju je bilo opravljeno vrednotenje družbe Banco Popular v skladu s členom 20 Uredbe št. 806/2014. To vrednotenje zajema poročili, ki sta priloženi k sklepu o reševanju. Prvo poročilo o vrednotenju (v nadaljevanju: vrednotenje 1) z dne 5. junija 2017 je EOR pripravil na podlagi člena 20(5)(a) Uredbe št. 806/2014, namen tega poročila pa je bil prispevati k ugotovitvi, ali so izpolnjeni pogoji za reševanje, kot so opredeljeni v členu 18(1) Uredbe št. 806/2014. Drugo poročilo o vrednotenju (v nadaljevanju: vrednotenje 2) z dne 6. junija 2017 je pripravil neodvisni strokovnjak […] na podlagi člena 20(10) Uredbe št. 806/2014. Namen vrednotenja 2 je bil oceniti vrednost sredstev in obveznosti družbe Banco Popular, zagotoviti oceno o obravnavi delničarjev in upnikov, če bi bil zoper družbo Banco Popular uveden redni insolvenčni postopek, ter predložiti elemente, ki prispevajo k odločitvi o delnicah in lastniških instrumentih, ki se prenesejo, in k temu, kako EOR razume tržne pogoje za namene instrumenta prodaje poslovanja.

4 EOR je v členu 5(1) sklepa o reševanju odločil, da:

‚instrument za reševanje, ki se uporablja za družbo Banco Popular, pomeni, da se s prenosom delnic na kupca proda poslovanje na podlagi člena 24 Uredbe št. 806/2014. Odpis in konverzija kapitalskih instrumentov se izvedeta neposredno pred uporabo instrumenta prodaje poslovanja.‘

5 Člen 6 sklepa o reševanju se nanaša na odpis kapitalskih instrumentov in instrument prodaje poslovanja. EOR je v odstavku 1 tega člena navedel, katere ukrepe je sprejel na podlagi svojega pooblastila za odpis, določenega v členu 21 Uredbe št. 806/2014.

6 EOR je tako v členu 6(1) sklepa o reševanju sklenil:
(a) najprej odpisati nominalni znesek osnovnega kapitala družbe Banco Popular v višini 2.098.429.046 EUR, kar pomeni razveljavitev 100 % delnic družbe Banco Popular;
(b) nato celotno glavnico instrumentov dodatnega temeljnega kapitala, ki jih je izdala družba Banco Popular in so bili ob sprejetju sklepa o reševanju v obtoku, konvertirati v novo izdane delnice družbe Banco Popular, ‚nove delnice I‘;
(c) nato odpisati nominalno vrednost ‚novih delnic I‘ na vrednost nič, kar pomeni razveljavitev 100 % teh ‚novih delnic I‘,
(d) nazadnje, celotno glavnico instrumentov dodatnega kapitala, ki jih je izdala družba Banco Popular in so bili ob sprejetju sklepa o reševanju v obtoku, konvertirati v novo izdane delnice družbe Banco Popular, ‚nove delnice II‘. Zadevni instrumenti dodatnega kapitala se konvertirajo v ‚nove delnice II‘.

7 Člen 6(3) sklepa o reševanju določa, da ti ukrepi za odpis in konverzijo temeljijo na vrednotenju 2, ki jo potrjujejo rezultati preglednega in odprtega postopka prodaje, ki ga je izvedel španski organ za reševanje, Fondo de Reestructuración Ordenada Bancaria (FROB, sklad za urejeno prestrukturiranje bank).

8 EOR je v členu 6(5) sklepa o reševanju navedel, da izvaja pooblastila, ki so mu podeljena s členom 24(1)(a) Uredbe št. 806/2014 v zvezi z instrumentom prodaje poslovanja, in odredil, da se ‚nove delnice II' prenesejo na družbo Banco Santander, SA tako, da so prosto prenosljive in neobremenjene s pravicami tretjih, proti plačilu kupnine v višini 1 EUR. Pojasnjeno je, da je kupec že soglašal s prenosom.

9 [Komisija] je 7. junija 2017 sprejela Sklep (EU) 2017/1246 o odobritvi sheme za reševanje Banco Popular [S.A.] (UL 2017, L 178, str. 15).

10 Istega dne je FROB sprejel ukrepe, potrebne za izvajanje sklepa o reševanju v skladu s členom 29 Uredbe št. 806/2014. V tem okviru je FROB dal soglasje k prenosu novih delnic družbe Banco Popular, ki izhajajo iz konverzije instrumentov dodatnega kapitala, na družbo Banco Santander.

11 Družba Banco Santander je 28. septembra 2018 po združitvi s pripojitvijo postala univerzalni pravni naslednik družbe Banco Popular."

Tožba pred Splošnim sodiščem in izpodbijani sklep

11 Pritožnica je 17. avgusta 2017 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila tožbo, s katero je predlagala, prvič, razglasitev ničnosti člena 6(1)(d) sklepa o reševanju v delu, v katerem se s to določbo določa konverzija instrumentov dodatnega kapitala, označenih z ISIN XS 0550098569, v nove delnice družbe Banco Popular, začasnega vrednotenja, ki ga je opravil neodvisni strokovnjak, in začasnega vrednotenja, ki ga je opravil EOR, in drugič, nadomestilo po razglasitvi ničnosti, ki se tako predlaga, zaradi izgube, ki naj bi nastala zaradi te konverzije.

12 Splošno sodišče je v okviru ukrepov procesnega vodstva, določenih v členu 89 Poslovnika tega sodišča, 14. februarja 2018 EOR pozvalo k predložitvi nekaterih listin. EOR je na to zahtevo odgovorili v za to določenem roku.

13 Splošno sodišče je 6. julija 2018 v okviru ukrepov procesnega vodstva iz člena 89 Poslovnika tega sodišča strankam postavilo pisna vprašanja, ki so se med drugim nanašala na pravni interes in procesno upravičenje pritožnice. Stranki sta na ta vprašanja odgovorili v za to določenem roku.

14 Splošno sodišče je 17. maja 2019 v okviru ukrepov procesnega vodstva iz člena 89 Poslovnika tega sodišča strankam postavilo pisna vprašanja v zvezi z dopustnostjo tožbe. Ta vprašanja so se nanašala zlasti na razglasitev delne ničnosti sklepa o reševanju in ločljivost nekaterih določb tega sklepa. Stranki sta na ta vprašanja odgovorili v za to določenem roku.

15 Splošno sodišče je z izpodbijanim sklepom na podlagi člena 129 Poslovnika tega sodišča odločilo z obrazloženim sklepom o absolutnih procesnih predpostavkah in tožbo zavrglo kot očitno nedopustno, ne da bi odločilo o tožbenih razlogih, ki jih je navedla pritožnica.

16 V zvezi s tem je Splošno sodišče, prvič, glede predloga za razglasitev delne ničnosti sklepa o reševanju opozorilo, da je v skladu s sodno prakso (sodba z dne 16. julija 2015, Komisija/Svet, C-425/13, EU:C:2015:483, točka 94 in navedena sodna praksa) razglasitev delne ničnosti akta Evropske unije mogoča le, če je elemente, glede katerih se zahteva razglasitev ničnosti, mogoče ločiti od preostalega dela tega akta. Splošno sodišče je tudi navedlo, da ta zahteva po ločljivosti ni izpolnjena, če bi bilo zaradi razglasitve delne ničnosti akta spremenjeno njegovo bistvo. Glede preverjanja ločljivosti izpodbijanih določb, je za to potrebna preučitev obsega navedenih določb, da bi bilo mogoče presoditi, ali bi razglasitev njihove ničnosti spremenila smisel in bistvo odločbe, katere razglasitev ničnosti se predlaga. Nazadnje je Splošno sodišče navedlo, da je treba v delu, v katerem mu je bil predložen predlog za razglasitev delne ničnosti sklepa, preveriti, ali je taka razglasitev delne ničnosti mogoča. Če

namreč ne bi bilo tako, bi bilo treba tožbo zavreči kot nedopustno, saj Splošno sodišče ne more razglasiti ničnosti akta v celoti, če mu je bil predložen le predlog za razglasitev delne ničnosti, sicer bi odločalo *ultra petita*.

17 Zato je Splošno sodišče, da bi ugotovilo, ali je določbo sklepa o reševanju, katere razglasitev ničnosti se predlaga, in sicer določbo, ki določa konverzijo instrumentov dodatnega kapitala, katerih imetnica je bila pritožnica, mogoče ločiti od celotne sheme za reševanje družbe Banco Popular, opozorilo, da so instrumenti, ki jih je izdala družba BPE Financiaciones in katerih imetnica je bila pritožnica, instrumenti dodatnega kapitala družbe Banco Popular, ki so v členu 6(1)(d) sklepa o reševanju navedeni med instrumenti dodatnega kapitala družbe Banco Popular, ki jih je treba odpisati in konvertirati v „nove delnice II“. Splošno sodišče je v zvezi s tem dodalo, da se v skladu s členom 6 sklepa o reševanju za uporabljen instrument za reševanje, in sicer za prodajo poslovanja, v primeru družbe Banco Popular predhodno zahteva konverzija vseh instrumentov dodatnega kapitala, ki so navedeni v sklepu o reševanju, v „nove delnice II“. Splošno sodišče je še navedlo, da so v skladu s členom 6(3) sklepa o reševanju ti ukrepi za odpis in konverzijo temeljili na vrednotenju 2, ki ga potrjujejo rezultati preglednega in odprtega postopka prodaje, ki ga je izvedel FROB. Ker pa je družba Banco Santander ponudila odkup delnic družbe Banco Popular po ceni 1 EUR, kar je med drugim vključevalo konverzijo 100 % instrumentov dodatnega kapitala družbe Banco Popular, pa je bila konverzija vseh teh instrumentov obvezen pogoj za izvedbo prodaje družbi Banco Santander, ki je pod enakimi pogoji ne bi bilo mogoče izvesti, če nekateri instrumenti dodatnega kapitala na dan izdaje sklepa o reševanju ne bi bili konvertirani. Nazadnje, Splošno sodišče je zavrnilo druge trditve pritožnice glede ločljivosti odločitve o konverziji instrumentov dodatnega kapitala od celotnega sklepa o reševanju.

18 Drugič, Splošno sodišče je glede predloga za razglasitev ničnosti vrednotenj 1 in 2 menilo, da je bil predlog za razglasitev delne ničnosti sklepa o reševanju zavržen kot nedopusten, zato je treba ta predlog prav tako razglasiti za nedopusten.

19 Tretjič, glede odškodninskega zahtevka je Splošno sodišče menilo, da je bil predlog za razglasitev ničnosti zavržen kot nedopusten, zato je treba ta zahtevek prav tako zavrniti, ne da bi to vplivalo na možnost pritožnice, da naknadno vloži morebitno odškodninsko tožbo.

Predlogi strank

20 C. Liaño Reig s pritožbo Sodišču predlaga, naj:

– pritožbi ugodi in razveljavi izpodbijani sklep v delu, v katerem je bilo ugotovljeno, da tožba, vložena pri Splošnem sodišču, ni dopustna, in v katerem ji je bilo naloženo plačilo stroškov, ki so navedeni v točkah 1 in 3 izreka tega sklepa, in

– dokončno odloči o sporu, v katerem je vložila tožbo pri Splošnem sodišču v zgoraj navedeni zadevi, in ugodi vsem zahtevkom, navedenim v tožbi na prvi stopnji, če meni, da stanje postopka dovoljuje, da o njem odloči, sicer pa zadevo vrne Splošnemu sodišču v ponovno razsojanje in pridrži odločitev o stroških.

21 EOR Sodišču predlaga, naj:

– pritožbo zavrne in

– pritožnici naloži plačilo stroškov tega postopka in stroškov postopka pred Splošnim sodiščem.

Pritožba

22 Pritožnica v utemeljitev pritožbe navaja štiri pritožbene razloge. Pritožnica s prvim pritožbenim razlogom, ki je razdeljen na osem delov, izpodbija izpodbijani sklep v delu, v katerem je Splošno sodišče presodilo, da določbe, katere razglasitev ničnosti se predlaga, ni mogoče ločiti od drugih elementov sheme za reševanje, ne da bi se spremenilo bistvo tega sklepa. Pritožnica z drugim pritožbenim razlogom, ki je razdeljen na tri dele, izpodbija izpodbijani sklep v delu, v katerem je Splošno sodišče ugotovilo, da je razglasitev delne ničnosti sklepa o reševanju v nasprotju z načelom enakega obravnavanja upnikov iz istega razreda. Pritožnica s tretjim pritožbenim razlogom izpodbija nedopustnost predloga za razglasitev ničnosti vrednotenj 1 in 2. Nazadnje, pritožnica s četrtim pritožbenim razlogom izpodbija nedopustnost odškodninskega zahtevka.

Prvi, tretji, četrti, šesti, sedmi in osmi del prvega pritožbenega razloga

Trditve strank

23 Pritožnica s prvim, tretjim, četrtim, šestim, sedmim in osmim delom prvega pritožbenega razloga, ki jih je treba preučiti skupaj in na prvem mestu, trdi, da je izpodbijani sklep, zlasti točke 30 in 35, 31 in 32, ter 40 in 42 tega sklepa, pomanjkljivo obrazložen in da Splošno sodišče ni odgovorilo na nekatere njene trditve.

24 Splošno sodišče naj tako ne bi opredelilo bistva sklepa o reševanju, naj ne bi obrazložilo trditve, da je bila konverzija bonov družbe BPE Financiaciones v delnice družbe Banco Popular pomembna za prenos njenega celotnega osnovnega kapitala na družbo Banco Santander, niti naj ne bi pojasnilo, zakaj je bila argumentacija pritožnice „nelogična“. Splošno sodišče naj tudi ne bi pojasnilo objektivnega merila, na katerem je utemeljilo nedopustnost tožbe. Poleg tega naj Splošno sodišče ne bi obrazložilo svoje presoje, da je bilo treba za prenos celotnega osnovnega kapitala družbe Banco Popular na družbo Banco Santander konvertirati vse instrumente dodatnega kapitala kot pogoj za izvajanje instrumenta za reševanje v obliki prodaje poslovanja. Nazadnje, Splošno sodišče naj ne bi obrazložilo zavrnitve več trditev pritožnice o neveljavnosti vrednotenja 2, neobstoju znatnosti zneska instrumentov, katerih imetnica je bila, glede na vse kapitalske instrumente družbe Banco Popular, ki so bili odpisani in konvertirani, ter o uporabi člena 21(1)(c) Uredbe št. 806/2014.

25 EOR prereka trditve pritožnice.

Presoja Sodišča

26 Naprej je treba opozoriti, da v skladu z ustaljeno sodno prakso obveznost obrazložitve, ki jo ima Splošno sodišče, temu sodišču nalaga, da jasno in nedvoumno navede razlogovanje, ki mu je sledilo, tako da se zadevne osebe lahko seznanijo z utemeljitvijo sprejete odločbe in da Sodišče opravi sodni nadzor (sodba z dne 16. julija 2020, Inclusion Alliance for Europe/Komisija, C-378/16 P, EU:C:2020:575, točka 95 in navedena sodna praksa).

27 Dalje, ravno tako je v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča na področju pritožb obrazložitev odločbe Splošnega sodišča lahko implicitna, če zadevnim osebam omogoča, da se seznanijo z razlogi, na katere se je Splošno sodišče oprlo, Sodišču pa, da razpolaga z dovolj elementi za izvajanje nadzora (sodba z dne 16. julija 2020, Nexans France in Nexans/Komisija, C-606/18 P, EU:C:2020:571, točka 101 in navedena sodna praksa). Z obveznostjo obrazložitve se tako Splošnemu sodišču ne nalaga, naj zagotovi razlago, ki bi izčrpno in posamično sledila razlogovanju strank v sporu (sodba z dne 25. junija 2020, Satcen/KF, C-14/19 P, EU:C:2020:492, točka 96 in navedena sodna praksa).

28 Nazadnje, obveznost obrazložitve, ki jo ima Splošno sodišče, je treba razlikovati od vprašanja utemeljenosti razlogov, na katerih temelji izpodbijani sklep (glej v tem smislu sodbi z dne 18. junija 2015, Ipatau/Svet, C-535/14 P, EU:C:2015:407, točka 37, in z dne 30. aprila 2019, Italija/Svet (Ribolovna kvota za sredozemsko mečarico), C-611/17, EU:C:2019:332, točka 48), tako da dejstvo, da je Splošno sodišče prišlo do drugačnega vsebinskega sklepa kot pritožnica, ne more samo po sebi pomeniti, da je ta sklep pomanjkljivo obrazložen (sodba z dne 20. maja 2010, Gogos/Komisija, C-583/08 P, EU:C:2010:287, točka 35 in navedena sodna praksa).

29 Pritožnica v zvezi s prvim in tretjim delom prvega pritožbenega razloga Splošnemu sodišču očita, da v točki 40 izpodbijanega sklepa ni opredelilo bistva sklepa o reševanju in da zato ni upoštevalo sodne prakse, v skladu s katero je treba za presojo dopustnosti predloga za razglasitev delne ničnosti akta Unije glede na objektivno merilo ugotoviti, ali bi taka razglasitev ničnosti spremenila bistvo zadevnega akta.

30 V zvezi s tem je treba navesti, prvič, da je Splošno sodišče v točkah od 27 do 36 izpodbijanega sklepa presojalo ločljivost člena 6(1)(d) sklepa o reševanju, katerega razglasitev ničnosti predlaga pritožnica.

31 Splošno sodišče je za to analiziralo določbe sklepa o reševanju in iz tega po eni strani sklepalo, da so odpis in konverzija vseh instrumentov dodatnega temeljnega kapitala in konverzija vseh instrumentov dodatnega kapitala pogoj za izvajanje instrumenta za prodajo poslovanja, in po drugi strani, da je konverzija vseh instrumentov dodatnega kapitala družbe Banco Popular obvezen pogoj za izvedbo prodaje družbi Banco Santander.

32 Splošno sodišče tega sicer ni izrecno navedlo, vendar ti elementi razkrivajo vsebino in bistvo sklepa o reševanju. Poleg tega je iz te analize Splošnega sodišča razvidno, da je to sodišče s tem v skladu s sodno prakso (sodba z dne 6. decembra 2012, Komisija/Verhuizingen Coppens, C-441/11 P, EU:C:2012:778, točka 38) presodilo na podlagi objektivnega merila, in sicer vsebine sklepa o reševanju, ali je element tega sklepa, katerega razglasitev ničnosti se predlaga, mogoče ločiti od preostalega dela navedenega sklepa in ali bi bila posledica razglasitve delne ničnosti tega sklepa sprememba bistva tega sklepa.

33 Drugič, navesti je treba, da je namen točke 40 izpodbijanega sklepa odgovoriti na trditev pritožnice, navedeno v točki 39 tega sklepa, in ne presojati *stricto sensu* ločljivosti člena 6(1)(d) sklepa o reševanju. Poleg tega v nasprotju s tem, kar trdi pritožnica, Splošno sodišče v točki 40 izpodbijanega sklepa jasno in nedvoumno navaja razlog, iz katerega je njeno trditev opredelilo kot „nelogično“. Tako iz drugega stavka navedene točke, ki se sicer začne z izrazom „namreč“, izhaja, da je ta trditev „nelogična“, saj če instrumenti, katerih imetnica je bila pritožnica, ne bi bili konvertirani v „nove delnice II“, ne bi bilo mogoče šteti, da je bil celoten osnovni kapital družbe Banco Popular prenesen na družbo Banco Santander.

34 Iz tega sledi, da je treba prvi in tretji del prvega pritožbenega razloga zavrniti.

35 Glede četrtega dela prvega pritožbenega razloga pritožnica trdi, da v točkah 30 in 35 izpodbijanega sklepa ni obrazložena nujnost konverzije vseh instrumentov dodatnega kapitala kot pogoj za izvajanje instrumenta za reševanje v obliki prodaje poslovanja.

36 V zvezi s tem je treba najprej poudariti, da se je Splošno sodišče v točki 30 izpodbijanega sklepa omejilo na opredelitev bistva sklepa o reševanju, pri čemer je opozorilo na vsebino člena 6 sklepa o reševanju, ne da bi kakor koli presojalo nujnost konverzije vseh instrumentov dodatnega kapitala kot obvezen pogoj za izvajanje instrumenta za reševanje.

37 Glede točke 35 izpodbijanega sklepa Splošno sodišče v njej navaja, da je bila iz razlogov, ki jih našteje, konverzija vseh instrumentov dodatnega kapitala družbe Banco Popular obvezen pogoj za izvedbo prodaje družbi Banco Santander, da ta prodaja ne bi mogla biti izvedena pod enakimi pogoji, če

nekateri instrumenti dodatnega kapitala na dan izdaje sklepa o reševanju ne bi bili konvertirani, in da bi razglasitev ničnosti konverzije nekaterih od teh instrumentov lahko spremenila bistvo sklepa o reševanju.

38 Te točke zato ni mogoče brati ločeno od predhodnih točk od 28 do 34 izpodbijanega sklepa, v katerih je Splošno sodišče v skladu z zahtevami, navedenimi v točki 26 te sodbe, navedlo razloge, iz katerih je menilo, da je konverzija vseh instrumentov dodatnega kapitala obvezen pogoj za izvajanje instrumenta za reševanje.

39 Iz tega sledi, da je v nasprotju s tem, kar trdi pritožnica, presoja Splošnega sodišča v točki 35 izpodbijanega sklepa zadostno obrazložena.

40 Pritožnica tudi trdi, da je Splošno sodišče v točki 35 izpodbijanega sklepa napačno uporabilo pravo, ker naj bi bilo glede na različne trditve, ki jih je pritožnica navedla, upravičeno sklepati, da če boni družbe BPE Financiaciones ne bi bili konvertirani v delnice družbe Banco Popular, družba Banco Santander ne bi niti umaknila ponudbe za nakup poslovanja družbe Banco Popular niti znižala ponujene kupnine, tako da se s konverzijo bonov družbe BPE Financiaciones v delnice družbe Banco Popular ni zahtevala sprememba pogojev prodaje delnic družbe Banco Popular družbi Banco Santander in da predlagana razglasitev ničnosti ne vpliva na bistvo sklepa o reševanju.

41 V zvezi s tem je treba navesti, da se pritožnica sklicuje na trditve v zvezi z zakonitostjo določbe sklepa o reševanju. Vprašanje zakonitosti tega sklepa pa je treba razlikovati od vprašanja dopustnosti predloga za razglasitev delne ničnosti navedenega sklepa, tako da Splošnemu sodišču v okviru presoje dopustnosti ničnostne tožbe zoper ta sklep ni treba presojati in odgovoriti na trditve, navedene zoper zakonitost tega sklepa.

42 Zato pritožnica Splošnemu sodišču ne more očitati, da je napačno uporabilo pravo in kršilo obveznost obrazložitve, ker ni presojalo trditev v zvezi z zakonitostjo sklepa o reševanju.

43 Zato je treba četrti del prvega pritožbenega razloga zavrniti.

44 Pritožnica v zvezi s šestim in osmim delom prvega pritožbenega razloga trdi, da Splošno sodišče v točkah 31 in 32 izpodbijanega sklepa ni upoštevalo njenih trditev v zvezi z vrednotenjem 2 in da prav tako ni upoštevalo njene trditve glede uporabe člena 21(1)(c) Uredbe št. 806/2014 v zvezi z izpolnjevanjem pogoja ločljivosti.

45 Prvič, opozoriti je treba, da se je Splošno sodišče v točkah 31 in 32 izpodbijanega sklepa omejilo na navedbo določb sklepa o reševanju, zlasti člena 6(4) sklepa o reševanju.

46 Splošno sodišče je s tem sicer omenilo vrednotenje 2, vendar je treba ugotoviti, da mu pritožnica očita, da pri presoji dopustnosti njenega predloga za razglasitev delne ničnosti sklepa o reševanju ni upoštevalo nekaterih trditev, navedenih v repliki zoper zakonitost tega sklepa.

47 Kot pa je razvidno iz točke 41 te sodbe, je treba v okviru presoje dopustnosti ničnostne tožbe zoper akt Unije vprašanje zakonitosti tega akta razlikovati od vprašanja dopustnosti predloga za razglasitev delne ničnosti navedenega sklepa.

48 Drugič, navesti je treba, da je tožeča stranka v odgovoru na drugo vprašanje, postavljeno v okviru ukrepa procesnega vodstva z dne 17. maja 2019, navedla, kot trdi v točki 37 replike, da tudi če bi se boni, ki jih je izdala družba BPE Financiaciones, šteli za zadevni kapitalski instrument in tudi če bi bilo mogoče ukrep reševanja uporabiti za kapitalske instrumente, ki jih izda podrejena družba in ne spadajo na področje uporabe Uredbe št. 806/2014, se s to uredbo v členu 21(1)(c) za odpis in konverzijo bonov zahteva, da skupina ne posluje uspešno, razen če se ne uporabi pooblastilo za odpis ali konverzijo kapitalskih instrumentov, ki jih izda podrejena družba.

49 Res je, da se Splošno sodišče v izpodbijanem sklepu ni izrecno izreklo o tej trditvi pritožnice.

50 Vendar je treba navesti, da je Splošno sodišče v točki 42 izpodbijanega sklepa jasno in nedvoumno navedlo razloge, iz katerih je bilo treba zavrniti trditev, da to, da se instrumenti, katerih imetnica je bila pritožnica, ne konvertirajo, ne bi preprečilo prenosa vseh delnic na družbo Banco Santander pod enakimi pogoji.

51 Poleg tega je Splošno sodišče v točkah od 43 do 51 izpodbijanega sklepa pravno zadostno navedlo razloge, iz katerih spoštovanje načela enakosti vseh upnikov istega razreda in člen 21 Uredbe št. 806/2014 ne nasprotujeta temu, da se sklep o reševanju nanaša na kapitalske instrumente, kot so ti, katerih imetnica je bila pritožnica, in sicer instrumente dodatnega kapitala družbe Banco Popular, ki jih je izdala podrejena družba v stoodstotni lasti te družbe.

52 Iz tega izhaja, da je Splošno sodišče v skladu s sodno prakso, navedeno v točki 27 te sodbe, implicitno menilo, da na podlagi trditve pritožnice v zvezi z uporabo člena 21(1)(c) Uredbe št. 806/2014 ni mogoče dokazati, da je člen 6(1)(d) sklepa o reševanju, katerega razglasitev ničnosti predlaga pritožnica, mogoče ločiti od tega sklepa.

53 Poleg tega je treba še navesti, da se je ta trditev pritožnice, da pogoji iz te uredbe za odpis in konverzijo zadevnih kapitalskih instrumentov niso bili izpolnjeni, nanašala na zakonitost člena 6(1)(d) sklepa o reševanju in ne na vprašanje ločljivosti te določbe. Zato Splošnemu sodišču ni mogoče očitati, da na to trditev ni izrecno odgovorilo.

54 Zato je treba šesti in osmi del prvega pritožbenega razloga zavrniti.

55 Pritožnica v zvezi s sedmim delom prvega pritožbenega razloga trdi, da je v točki 42 izpodbijanega sklepa napačno uporabljeno pravo zaradi pomanjkljive obrazložitve. Splošno sodišče naj ne bi obrazložilo zavrnitve trditve pritožnice, navedene v točki 41 izpodbijanega sklepa, niti nujnosti za konverzijo vseh kapitalskih instrumentov pred izvedbo instrumenta prodaje poslovanja s prenosom celotnega osnovnega kapitala družbe Banco Popular na družbo Banco Santander.

56 V zvezi s tem po eni strani v delu, v katerem pritožnica trdi, da je točka 42 izpodbijanega sklepa pomanjkljivo obrazložena tako, kot točka 30 tega sklepa, zadostuje opozoriti, da se je Splošno sodišče, kot je Sodišče navedlo v točki 36 te sodbe, v točki 30 izpodbijanega sklepa omejilo na opredelitev bistva sklepa o reševanju, pri čemer je opozorilo na vsebino člena 6 sklepa o reševanju.

57 Po drugi strani je treba navesti, da je Splošno sodišče v točki 42 izpodbijanega sklepa zavrnilo trditev pritožnice, pri čemer je navedlo, da dejstvo, da so instrumenti, katerih imetnica je bila pritožnica, predstavljali le majhen znesek, ni pomembno, ker se mora izvajanje pooblastila za odpis in konverzijo pred prenosom nanašati na vse kapitalske instrumente družbe Banco Popular.

58 Iz tega sledi, da je Splošno sodišče utemeljilo zavrnitev trditve pritožnice. Poleg tega pritožnica ne more trditi, da Splošno sodišče ni obrazložilo nujnosti konverzije vseh kapitalskih instrumentov pred izvajanjem instrumenta prodaje poslovanja s prenosom celotnega osnovnega kapitala družbe Banco Popular na družbo Banco Santander, saj je taka obrazložitev izrecno navedena v točkah od 28 do 35 izpodbijanega sklepa.

59 Zato je treba sedmi del prvega pritožbenega razloga zavrniti.

60 Glede na vse zgoraj navedene preudarke je treba prvi, tretji, četrti, šesti, sedmi in osmi del prvega pritožbenega razloga zavrniti kot neutemeljene.

Drugi del prvega pritožbenega razloga in drugi pritožbeni razlog

Trditve strank

61 Pritožnica z drugim delom prvega pritožbenega razloga in drugim pritožbenim razlogom trdi, da je Splošno sodišče s tem, da je presodilo, da člena 6(1)(d) sklepa o reševanju ni mogoče ločiti od tega sklepa, napačno uporabilo pravo.

62 Splošno sodišče naj bi v točki 40 izpodbijanega sklepa naredilo napako, ker ni upoštevalo podatkov o zneskih instrumentov dodatnega kapitala, na katere se nanaša člen 6(1)(d) sklepa o reševanju in ki so bili konvertirani v delnice družbe Banco Popular. Poleg tega naj pritožnica ne bi zgolj navedla, da družba BPE Financiaciones ne more biti predmet reševanja, in naj ne bi nikoli trdila, da je ta subjekt predmet sheme za reševanje, ampak naj bi trdila, da se Uredba št. 806/2014, zlasti njen člen 21, ki se nanaša na izvajanje pooblastila za konverzijo in odpis kapitalskih instrumentov, za družbo BPE Financiaciones ne uporablja. Splošno sodišče naj bi v točkah 45 in 46 izpodbijanega sklepa napačno uporabilo pravo tudi s tem, da je za bone, ki jih je izdala družba BPE Financiaciones, neupravičeno uporabilo splošno načelo reševanja iz člena 15(1)(f) Uredbe št. 806/2014, čeprav naj ta subjekt ne bi spadal na področje uporabe te uredbe in naj se to načelo zanj ne bi uporabljalo. Nazadnje, Splošno sodišče naj bi v točkah od 44 do 46 in 51 izpodbijanega sklepa napačno uporabilo pravo, ker je za bone, ki jih je izdala družba BPE Financiaciones, napačno uporabilo načelo enakega obravnavanja.

63 EOR prereka trditve pritožnice.

Presoja Sodišča

64 Najprej je treba poudariti, da ima sklep o reševanju dva dela. Na eni strani je EOR v členih od 1 do 4 tega sklepa, ki predstavljajo „naslov I“, navedel razloge, iz katerih mora biti družba Banco Popular predmet reševanja. Na drugi strani je EOR v členih od 5 do 7 navedenega sklepa, ki predstavljajo „naslov II“, navedel instrument tega reševanja. Natančneje, člen 5 sklepa o reševanju izrecno določa instrument za reševanje, ki se izvaja, v obravnavani zadevi instrument prodaje poslovanja, člen 6 tega sklepa pa določa, da EOR pred prodajo uporabi pooblastilo za odpis in konverzijo kapitalskih instrumentov družbe Banco Popular.

65 Glede člena 6(1)(d) sklepa o reševanju, katerega razglasitev ničnosti je predlagala pritožnica, je EOR v tej določbi navedel, da je treba vse instrumente dodatnega kapitala družbe Banco Popular odpisati in jih konvertirati v „nove delnice II“, ter pripravil seznam teh instrumentov, ki vključuje instrumente dodatnega kapitala, ki jih je izdala družba BPE Financiaciones in so označeni z ISIN XS 0550098569.

66 Iz tega sledi, da je bil namen tožbe pred Splošnim sodiščem razglasitev ničnosti posamičnega elementa iz seznama zadevnih kapitalskih instrumentov, navedenih v členu 6(1)(d) sklepa o reševanju.

67 V zvezi s tem je treba opozoriti, da iz ustaljene sodne prakse Sodišča izhaja, da je razglasitev delne ničnosti akta Unije mogoča samo takrat, kadar je elemente, katerih ničnost se predlaga, mogoče ločiti od preostalega dela akta. Sodišče je prav tako že večkrat presodilo, da tej zahtevi po ločljivosti ne bi bilo zadoščeno, če bi bila posledica delne ničnosti akta ta, da bi bilo spremenjeno njegovo bistvo (sodba z dne 9. novembra 2017, SolarWorld/Svet, C-204/16 P, EU:C:2017:838, točka 36 in navedena sodna praksa).

68 Iz tega izhaja, da se za preverjanje ločljivosti elementov akta Unije zahteva preučitev obsega navedenih elementov, da bi bilo mogoče presoditi, ali bi razglasitev njihove ničnosti spremenila smisel in vsebino tega akta (sodba z dne 9. novembra 2017, SolarWorld/Svet, C-204/16 P, EU:C:2017:838, točka 37 in navedena sodna praksa).

69 Ti pogoji v obravnavani zadevi niso izpolnjeni.

70 Elementov sklepa o reševanju, ki se nanašajo na odpis in konverzijo kapitalskih instrumentov, namreč ni mogoče ločiti od drugih elementov tega sklepa in zlasti od izbire, da se uporabi instrument za reševanje v obliki prodaje poslovanja.

71 Bistvo sklepa o reševanju, kot je ta v obravnavani zadevi, ne zajema le izbire instrumenta za reševanje, ampak tudi izbiro, da se ta instrument lahko povezuje z izvajanjem pooblastila za odpis in konverzijo kapitalskih instrumentov, ter pravil izvajanja teh kapitalskih instrumentov.

72 Zato Splošno sodišče, kot je Sodišče navedlo v točkah 31 in 32 te sodbe, ni napačno uporabilo prava s tem, da je ugotovilo, da je člen 6(1)(d) sklepa o reševanju neločljivo povezan z bistvom sklepa o reševanju in da bi razglasitev delne ničnosti tega sklepa posegla v bistvo navedenega sklepa, s katerim se zahteva, da se vsi instrumenti dodatnega kapitala družbe Banco Popular odpišejo in se nato konvertirajo v „nove delnice II“.

73 Tako, prvič, iz določb člena 15(1)(b) v povezavi s členom 17, členom 21(10)(c) in členom 22(1) Uredbe št. 806/2014 izhaja, da je odpis kapitalskih instrumentov, kadar je subjekt predmet ukrepa reševanja, odvisen od ravni izgub tega subjekta. Zato je treba v celoti odpisati instrumente dodatnega kapitala, če izgube dosegajo to prednostno raven terjatev.

74 Drugič, na podlagi instrumenta za reševanje, izbranega v obravnavani zadevi, in sicer instrumenta prodaje poslovanja, se zahteva stičišče ponudbe in povpraševanja, tako da bi izpodbijanje odpisa in konverzije instrumenta dodatnega kapitala, kot je ta, na katerega se nanaša predlog pritožnice za razglasitev ničnosti, nujno vplivalo na ceno, ki jo je ponudila družba Banco Santander, in posledično na prodajo poslovanja temu subjektu in uporabo instrumenta za reševanje.

75 Te presoje ne ovrže trditev pritožnice, da je Splošno sodišče v točki 40 izpodbijanega sklepa storilo napako, ker ni upoštevalo podatkov o zneskih instrumentov dodatnega kapitala, na katere se nanaša člen 6(1)(d) sklepa o reševanju in ki so bili konvertirani v delnice družbe Banco Popular.

76 Po eni strani je namreč razmejitev instrumentov dodatnega kapitala, ki jih je treba odpisati oziroma konvertirati pred izvajanjem instrumenta za reševanje, v skladu s členom 15(1)(b), členom 17 in členom 21(10)(c) Uredbe št. 806/2014 določena z ravnijo izgub subjekta in pravili o prednosti terjatev.

77 Po drugi strani v nasprotju s tem, kar trdi pritožnica, ne glede na zneske vsakega od teh kapitalskih instrumentov, ni mogoče šteti, da so bili vsi instrumenti, navedeni v členu 6(1)(d) sklepa o reševanju, konvertirani, če eden od teh instrumentov, tudi če predstavlja neznaten del navedenih instrumentov, ne bi bil odpisan. Kot je namreč pravilno poudarilo Splošno sodišče, v takem primeru ne bi bilo mogoče šteti, da je bil celoten osnovni kapital družbe Banco Popular prenesen na družbo Banco Santander.

78 Prav tako je treba zavrniti trditev pritožnice, da je Splošno sodišče v točkah 48 in 51 izpodbijanega sklepa storilo napako pri presoji njenih trditev v delu, v katerem naj se pritožnica ne bi omejila na trditev, da družba BPE Financiaciones ne more biti predmet reševanja, in naj ne bi nikoli trdila, da je ta subjekt predmet sheme za reševanje, ampak naj bi trdila, da navedeni subjekt zaradi svoje dejavnosti ni bil med institucijami iz člena 1(1) Direktive 2014/59 in člena 2 Uredbe št. 806/2014, za katere se ta akta, zlasti člen 21 Uredbe št. 806/2014, uporabljata.

79 V zvezi s tem je treba navesti, da je pritožnica v odgovor na prvo vprašanje, točka (b), ukrepa procesnega vodstva Splošnega sodišča z dne 17. maja 2019 trdila, da obstaja bistvena objektivna razlika med boni, ki jih je izdala družba BPE Financiaciones, in drugimi instrumenti dodatnega kapitala, ki so bili konvertirani v delnice družbe Banco Popular na podlagi člena 6(1)(d) sklepa

o reševanju. Natančneje, pritožnica je navedla, da so ti boni edini instrument dodatnega kapitala, konvertirani v delnice družbe Banco Popular, ki jih je izdal subjekt, in sicer družba BPE Financiaciones, ki ni mogel biti predmet reševanja.

80 Vendar Splošno sodišče s tem, da je v točki 48 izpodbijanega sklepa navedlo, da je pritožnica trdila, da je to, da se instrumenti, ki jih je izdala družba BPE Financiaciones in katerih imetnica je bila, ne konvertirajo, združljivo s spoštovanjem načela enakega obravnavanja upnikov iz istega razreda, in da se je pritožnica sklicevala na to, da objektivna razlika med instrumenti, katerih imetnica je bila, in drugimi instrumenti dodatnega kapitala, ki so bili konvertirani, temelji na tem, da instrumentov, katerih imetnica je bila, ni izdala družba Banco Popular, temveč družba BPE Financiacione, ter da ta izdajateljica ni izpolnjevala pogojev za to, da bi lahko bila predmet reševanja, ni storilo napake pri presoji trditev pritožnice.

81 Glede točke 51 izpodbijanega sklepa je Splošno sodišče v njej navedlo, da trditev pritožnice, da je to, da se instrumenti, ki jih je izdala družba BPE Financiaciones in katerih imetnica je bila, ne konvertirajo, združljivo s spoštovanjem načela enakega obravnavanja upnikov iz istega razreda, izhaja iz nejasnosti. Natančneje, Splošno sodišče je navedlo, da se pooblastilo za konverzijo in odpis iz člena 21 Uredbe št. 806/2014 izvaja glede kapitalskih instrumentov subjekta, ki je predmet reševanja, in sicer v obravnavani zadevi družba Banco Popular, zato dejstvo, da je te instrumente izdala podrejena družba v stoodstotni lasti družbe Banco Popular, ne pomeni, da je subjekt, ki je izdal instrumente, predmet sheme za reševanje, in s tem ni mogoče dokazati razlike v položaju z drugimi instrumenti dodatnega kapitala družbe Banco Popular. Splošno sodišče s tem ni storilo napake pri presoji trditev pritožnice.

82 Trditev pritožnice, da je Splošno sodišče v točkah 45 in 46 izpodbijanega sklepa napačno uporabilo pravo, ker je za bone, ki jih je izdala družba BPE Financiaciones – subjekt, ki ne spada na področje uporabe Uredbe št. 806/2014 – neupravičeno uporabilo splošno načelo za reševanje iz člena 15(1)(f) te uredbe, je treba ravno tako zavrniti.

83 V zvezi s tem je treba spomniti, da je Splošno sodišče v točkah 45 in 46 izpodbijanega sklepa menilo, da bi bilo splošno načelo, ki ureja reševanje, iz člena 15(1)(f) Uredbe št. 806/2014, v skladu s katerim se upniki istega razreda obravnavajo enakovredno, omajano, če bi bilo mogoče razglasiti za ničen le sklep o reševanju v delu, v katerem določa konverzijo nekaterih instrumentov dodatnega kapitala. Splošno sodišče je iz tega sklepalo, da to načelo nasprotuje tudi temu, da se konverzija nekaterih instrumentov dodatnega kapitala razglasi za nično.

84 Takšna presoja ne pomeni napačne uporabe prava.

85 Člen 3(1), točka 47, Uredbe št. 806/2014 namreč določa, da v tej uredbi pojem „instrumenti dodatnega kapitala“ pomeni kapitalske instrumente ali podrejena posojila, ki izpolnjujejo pogoje iz člena 63 Uredbe št. 575/2013. V skladu s to določbo lahko instrumenti, ki jih institucija ne izda neposredno, ali podrejeni dolgovi, če niso dodeljeni neposredno od institucije, pod določenimi pogoji, kljub temu štejejo za instrumente dodatnega kapitala.

86 Iz tega izhaja, da pooblastilo za konverzijo in odpis iz člena 21 Uredbe št. 806/2014 ni odvisno od subjekta, ki je izdal bone, ampak od značilnosti teh bonov.

87 Ker pritožnica niti pred Splošnim sodiščem niti pred Sodiščem ni izpodbijala, da so instrumenti, ki jih je izdala družba BPE Financiaciones, instrumenti dodatnega kapitala družbe Banco Popular, in ker ni navedla nobenega očitka zoper točko 28 izpodbijanega sklepa, pritožnica izpodbija zgolj to, da ti instrumenti pomenijo instrument dodatnega kapitala institucije, ki je predmet reševanja.

88 Zato je Splošno sodišče na eni strani pravilno navedlo, da pravni okvir, ki se uporablja, omogoča, da se instrumenti, ki jih je izdala družba BPE Financiaciones, štejejo za instrumente dodatnega kapitala, in na drugi strani, da se za take instrumente lahko uporabi pooblastilo za odpis in konverzijo na podlagi člena 21 Uredbe št. 806/2014 ter načelo enakosti vseh upnikov istega razreda iz člena 15(1)(f) Uredbe št. 806/2014.

89 Nazadnje je treba zavrniti trditev pritožnice, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo in storilo napako pri obrazložitvi v točkah od 44 do 46 in 51 izpodbijanega sklepa, ker je za bone, ki jih je izdala družba BPE Financiaciones, napačno uporabilo načelo enakega obravnavanja.

90 Spomniti je namreč treba, da je Splošno sodišče v točkah od 44 do 46 izpodbijanega sklepa menilo, da so imetniki instrumentov dodatnega kapitala določene institucije razred upnikov, ki jih je treba obravnavati enako v okviru izvajanja pooblastil EOR za odpis in konverzijo kapitalskih instrumentov. Iz tega je Splošno sodišče sklepalo, da bi bilo to splošno načelo enakosti na področju reševanja ogroženo, če bi bilo mogoče razglasiti za ničen le sklep o reševanju v delu, v katerem določa konverzijo nekaterih instrumentov dodatnega kapitala, in da zato spoštovanje načela enakosti med vsemi upniki istega razreda nasprotuje tudi temu, da se konverzija nekaterih instrumentov dodatnega kapitala razglasi za nično.

91 Splošno sodišče je v točki 51 tega sklepa presojo te trditve pritožnice zaključilo s pojasnilom, da ta izhaja iz nejasnosti. Splošno sodišče je poudarilo, da se pooblastila za konverzijo in odpis iz člena 21 Uredbe št. 806/2014 izvajajo v razmerju do kapitalskih instrumentov subjekta, ki je predmet reševanja, in sicer v obravnavani zadevi družba Banco Popular. Splošno sodišče je dodalo, da dejstvo, da je te instrumente izdala podrejena družba v stoodstotni lasti družbe Banco Popular, ne pomeni, da je subjekt, ki je izdal instrumente, predmet sheme za reševanje, in s tem ni mogoče dokazati razlike v položajih z drugimi instrumenti dodatnega kapitala družbe Banco Popular.

92 V delu, v katerem pritožnica Splošnemu sodišču očita, da ni odgovorilo na nekatere od njenih trditev, je treba opozoriti, da Splošno sodišče v skladu s točkami od 26 do 28 in 41 te sodbe ni dolžno odgovoriti na vse trditve, ki so mu predložene, zlasti na trditve v zvezi z zakonitostjo določbe, katere razglasitev ničnosti se predlaga. Če se namreč analiza ločljivosti določbe opravi v fazi presoje dopustnosti tožbe, sta presoja in, po potrebi, odgovor na trditve v zvezi z zakonitostjo zadevnega akta preuranjena.

93 Poleg tega se pritožnica zgolj sklicuje na te trditve in trdi, da člen 6(1)(d) sklepa o reševanju ni zakonit in je zato to določbo mogoče ločiti od preostalega dela tega sklepa, ne da bi konkretno dokazala razlike med imetniki bonov, ki jih je izdala družba BPE Financiaciones, in imetniki drugih instrumentov dodatnega kapitala iz navedene določbe, kar bi upravičevalo njihovo ločeno obravnavanje in razglasitev delne ničnosti sklepa o reševanju.

94 Glede na vse zgoraj navedene preudarke je treba drugi del prvega pritožbenega razloga in drugi pritožbeni razlog zavrniti kot neutemeljena.

Peti del prvega pritožbenega razloga

Trditve strank

95 Pritožnica s petim delom prvega pritožbenega razloga trdi, da je Splošno sodišče s tem, da se je v točkah 33 in 34 izpodbijanega sklepa oprlo na zavezujočo ponudbo, ki jo je družba Banco Santander dala 7. junija 2017, čeprav ta listina ni bila vložena v spis zadeve, napačno uporabilo pravo in kršilo pravico do obrambe. Pritožnica Splošnemu sodišču očita tudi, da ni sprejelo ukrepov procesnega vodstva za odpravo te nepopolnosti spisa. Nazadnje, pritožnica trdi, da bi ji v tem okviru in ob

upoštevanju pomembnosti, ki jo je Splošno sodišče pripisalo tej ponudbi, seznanitev s to ponudbo omogočila dokazati, kot je razvidno iz opombe 37 duplike, ki jo je EOR predložil Splošnemu sodišču, da družba Banco Santander v navedeni ponudbi ni določila nobenega pogoja ali zahteve glede instrumentov dodatnega kapitala, ki jih je bilo treba konvertirati.

96 EOR prereka trditve pritožnice.

Presoja Sodišča

97 Prvič, v delu, v katerem pritožnica trdi, da družba Banco Santander ni določila nobenega pogoja ali zahteve glede instrumentov dodatnega kapitala, ki jih je bilo treba konvertirati, in da je Splošno sodišče izkrivilo ponudbo, ki jo je družba Banco Santander dala 7. junija 2017, je treba take trditve zavrniti. Kot namreč pritožnica sama poudarja, Splošno sodišče ni imelo dostopa do te listine.

98 Drugič, opozoriti je treba, da samo Splošno sodišče presoja morebitno potrebo po dopolnitvi podatkov, ki so mu na voljo v zadevi, o kateri odloča (sodba z dne 24. septembra 2009, Erste Group Bank in drugi/Komisija, C-125/07 P, C-133/07 P, C-135/07 P in C-137/07 P, EU:C:2009:576, točka 319 in navedena sodna praksa). Zato pritožnica Splošnemu sodišču ne more očitati, da od EOR ni zahtevalo predložitve te ponudbe.

99 Tretjič, po eni strani je treba ugotoviti, da se je Splošno sodišče posredno oprlo na zavezujočo ponudbo družbe Banco Santander, in po drugi strani, da njegova presoja temelji na drugih listinah, vloženih v spis zadeve.

100 Splošno sodišče je namreč v točkah 33 in 34 izpodbijanega sklepa sicer dejansko navedlo zavezujočo ponudbo družbe Banco Santander, vendar se ni sklicevalo na vsebino te ponudbe, temveč se je sklicevalo na elemente iz sklepa o reševanju v zvezi z navedeno ponudbo in na elemente, ki jih je predložil EOR.

101 Poleg tega je iz dopisa o postopku FROB z dne 6. junija 2017 – navedenega v sklepu o reševanju ter v točkah 33 in 34 izpodbijanega sklepa – ki ga je pritožnica vložila v spis in je objavljen na spletni strani EOR, razvidno, da so morale biti v ponudbi družba Banco Santander nujno upoštevane navedbe iz tega dopisa o postopku. V navedenem dopisu pa je bilo navedeno, da je treba vse instrumente dodatnega kapitala, naštete v prilogi 2 k navedenemu dopisu, med njimi tiste, katerih imetnica je pritožnica, konvertirati v delnice in jih nato prenesti na družbo Banco Santander.

102 Zato okoliščina, da ponudba družbe Banco Santander ni bila vložena v spis, ne pomeni kršitve pravice pritožnice do obrambe.

103 Iz tega sledi, da je treba peti del prvega pritožbenega razloga zavrniti kot neutemeljen.

Tretji in četrti pritožbeni razlog

Trditve strank

104 Pritožnica s tretjim in četrtim pritožbenim razlogom izpodbija nedopustnost predloga za razglasitev ničnosti vrednotenj 1 in 2 oziroma odškodninskega zahtevka. Pritožnica trdi, da sta ti nedopustnosti v točkah 55 in 66 izpodbijanega sklepa utemeljeni zgolj na podlagi nedopustnosti predloga za razglasitev delne ničnosti sklepa o reševanju. Zato bi bilo treba, če bi bila zavrnitev predloga za razglasitev delne ničnosti sklepa o reševanju razglašena za nično, predlog za razglasitev ničnosti vrednotenj 1 in 2 ter odškodninski zahtevek šteti za dopustna.

105 EOR prereka trditve pritožnice.

Presoja Sodišča

106 Ugotoviti je treba, da pritožnica v utemeljitev tretjega in četrtega pritožbenega razloga ni navedla nobene samostojne trditve, ampak je zgolj trdila, da bi bilo treba, če bi Sodišče prvi in drugi pritožbeni razlog sprejelo in razveljavilo zavrnitev predloga za razglasitev delne ničnosti, kot je sklenilo Splošno sodišče, predlog za razglasitev ničnosti vrednotenj 1 in 2 ter odškodninski zahtevek šteti za dopustna.

107 Ker sta bila prvi in drugi pritožbeni razlog zavrnjena kot neutemeljena, je treba tudi tretji in četrti pritožbeni razlog zavrniti, pritožbo pa zato v celoti zavrniti.

Stroški

108 Člen 184(2) Poslovnika Sodišča določa, da če pritožba ni utemeljena, o stroških odloči Sodišče. V skladu s členom 138(1) tega poslovnika, ki se na podlagi člena 184(1) tega poslovnika uporabi v pritožbenem postopku, se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki.

109 Ker je EOR predlagal, naj se pritožnici naloži plačilo stroškov, in ker ta s svojimi pritožbenimi razlogi ni uspela, se ji poleg njenih stroškov naloži tudi plačilo stroškov EOR.

Iz teh razlogov je Sodišče (osmi senat) razsodilo:

1. Pritožba se zavrne.

2. Carmen Liaño Reig se naloži plačilo stroškov.

Podpisi